

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Pénteken, October 17dikén, 1823.

Spanyol Ország.

Oct. 5d. következő tábortábori-jelentést közöl a' Moniteur a' Fő Hadiszállásról Puerto de Szanta Mariából, Sept. 25dikéről:

„Contra-Admirális Duperré, Ő Felsége Cádiz alatt lévő tengeri hadának Fő-vezére, Ő kir. Herczégének parancsolatjából, Sept. 23d., egy, 7 francia és 3 spanyol Bombardirozó- 's 5 Hubiczás-hajókból álló Flottillával kezdé-el Cádizot lövetni. Ez a' Flottilla, segítettvén egy csapat ágyúzó-ladikoktól, az egész osztály előtt 800 ölnyinél kevesebb távolsághan állítatott ki, 8 órakor kezdette-el tüzelését, 's hathatósan folytatta azt 10 1/2 óráig; melly idő alatt 200-nál több bombák és hubiczák vetettek-be Cádizba, 's az ágyúzás csak akkor szakasztott félbe, midőn a' töltés elfogyott, 's a' szél és tenger lehetetlené tévék a' további lövöldözést. Cádiznak öszveséges erősségei és Batteriái visszazonozák tüzelésünket, de többnyire minden golyóbisaik 100 ölnél feljebb járanak-el Línéánk felett.“

„Az ellenség 20 erős ágyúzó-ladikokat küldött Flottillánk ellen, hanem mind hatalmasan visszaverte őket fegyveres ladikaink' osztálya, mellyeket Hajós-Hadnagy Bellanger vezérlett, kit viszont hatalmasan segített ezen munkában Fregát-Kapitány Longueville, a' Bombardirozó-hajók' Kormányzója.“

„A' Contra-Admirális szerfelett magasztalja ezen két Tisztet a' kir. Her-

czégnek küldött jelentésében; dicséri még továbbá spanyol Hajós-Kapitány Michelenát a' spanyol hajók' Kormányzóját, valamint szintén Hajós-Zászlótartó Beauzéet 's valami Pignatelli nevűt, a' Colossus nevezetű ladik' tulajdonosát, a' melly ladikon két embert megölt az ellenség. Ez is minden veszteségünk ezen tengeri csatában, melly hajós osztályunknak, valamint a' francia és spanyol tengeri legényeknek, kik ez alkalmatossággal sebet kaptak, a' legnagyobb dicsőségekre szolgál.“

„Ezen ágyúzásunknak nagy fogantaja leve Cádizban. Mind azok, kik az idő olta onnan kiszökhetének, azt beszélik, hogy számos házak egybezúzatnak, és hogy a' lakosokat a' legnagyobb rémülés fogta-el. A' Cádiz-i pártos Hatalmasok mindent elkövetnek, hogy a' mi boldogulásunkat 's a' spanyol Országban uralkodó vélekedést titokban tartsassák.“

A' Puerto de Szanta Mariai Fő Hadiszálláson, Sept. 25d. 1823.

Ő kir Herczégének parancsolatjából:

Gróf Guilleminot, Major-Generális.

Oct. 8d. következő tudósításokat közöl az Etoile:

Puerto de Szanta Mária, Sept. 29d. Ma reggeli 9 órára ismét visszajöttünk ide. Az egész mai nap mind a' Ferdinánd Király várásában tele-el. A' Spanyolok a' legnagyobb örvendezésekben valának, házaikat szőnyegekkel aggaták-be, 's örömeikben egymást ölelgeték az útszéken. Végre délutáni négy órakor egy

Cádizból küldetett békehajót látánk bévezni a' kikötőbe. Francia és Spanyol, mind oda sereglett. Azt hitték hogy a' Király érkezett-meg, — 's Alavát láták Gróf Torressel a' partra kilépni. Neki keseredvén Katonáink, hogy tegnap Leon szigetét meg nem támadhatták, 's most békekövetet kell látniok, mindenfelől így kiáltoztak: „Hol a' Király? Vagy a' Királyt ide, vagy ostromhoz kell kezdeni!“ Példa nélkül való dicsőségre vágyó Armada ez a' miénk. — Az új békeköveteket nem bocsátá maga elébe Ő királyi Herczagsége; 's mi megyünk Chiclanába.

Ugyan onnan és ugyan azon napról: A' kir. Herczeg ma reggeli 9 órakor egész Generálstábjával érkezett-vissza ide. Annál nagyobb örömünk látásában, mennél nagyobb veszedelemben forgott tegnap. Ő kir. Herczagsége ugyanis, bár követői igyekeztek leverni szándékáról, bément azon sánczba, melly a' Szanti Petri tengeröböl mellett munkában van. — Látván az ellenség, hogy ottan a' munkát számos Generálisok nézegetik, zápor módjára szórta arrafelé golyóbisait és kartácsait; hanem szent Lajosnak 's IV Henriknek unokáját mind ez meg nem rettentheté, 's nyugott lélekkel folytatta vizsgálódásait, míg nem az ellenséghez legközelebb lévő ágyújinkhoz eljutott, a' hol a' Carignani kir. Herczeg minden kéréseinek, 's az ellenség heves tüzelésének ellenére, egy ágyúszekérhez támaszkodott. Megtekintvén mindeneket Ő kir. Herczagsége, csudálkozásra méltó hidegvérűséggel fordult-vissza a' tábor felé, 's a' valami 1000 — 1100 ölnyre terjedő egész úton, mindenütt követé az ellenség' tüzelése; és egy golyóbis csak valami két vagy három lábnyira ment-el Ő kir. Herczagségének a' feje felett, 's egy fővény sánczfalat, a' mellyre éppen támaszkodott, bé is döntött. A' fővény egészen elbo-

rította Ő kir. Herczagségét és követőit. Nehéz lenne leírni a' kísézőknek ijedségét. Hanem a' Generálissimus Herczeg csupán a' mindenkori bámúlásra méltó egyforma bizakodás látszott: „Megismerik úgy e bár az Urak, mond, hogy ha talált volna a' golyóbis, jó társaságban 's Francziához illően estem volna el?“

Madrid, Oct. 3d: Azon figyelmet, mellyet ezen Fő-városnak lakosai most mindegyre Cádizra fordítanak, egy kevés ideig az ide megérkezett híres Riego vonta magára. — Alig lehetett még 5 1/2 óra reggel, midőn a' Tragala hőségnek megjelenését nagy láрма jelenté. Egy csapat királyi önnvállalkozottak 's néhány francia katonák kísérek a' talyigát, mellyen a' pártos béhozatott a' Fő-városba. Őtet kísézői Gróf Torre-Altának adak-által, a' Seminarium mellett, a' mellyhez közel lévő útszakra mindenütt gyalog Katonaság állíttatott, 's minden órában kerülnek a' lovas Patrolok, kik a' fogházhoz senkit sem bocsátanak közel. Estvére ágyakat készítették a' négy fogoly számára. Riego azt mondá a' tömlöcztartónak, hogy vele Generálishoz illő módon kell bánni. — Micsoda? fele ez, hát az Úr még Generális volna! Nem tudja, hogy mindenek azon lábra állíttattak vissza, mellyen az Urak 1820diki Mártz. 7dikének előtt voltak? Azt hiszi az Úr, hogy mi, pártoskodásának becsét meg fogjuk ismerni? — Elvégeztetett, hogy Riegóval úgy kell bánni, mint közönséges Tisztel, 's tudtára adatott egyszersmind, hogy ezt a' Royalisták nagylelkűségének jeléül vegye.

A' következő tudósítások, Puerto de Szanta Mariában Sept. 28d. és 29d. költ leveleknek kivonásai:

Gróf Torres a' Királytól hozott levelet Ő kir. Herczagségének, mellyből kitetszik hogy Ő Felsőége egészen bizo-

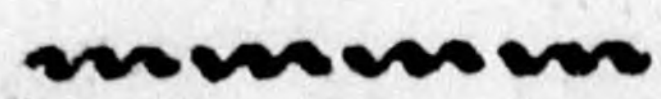
nyos szabaddá létében, mivel a' királyi Herczeget arra kéri adná tudtára, melly úton mehetne a' Fő Hadiszállásra. Ő kir. Herczega azt válaszolá, hogy a' leg-rövidebb út leszen, ha a' tenger öblön jön keresztül. Ő Felsége, 's Szanta Marianál száll-ki a' partra.

Néhány hiteles személyek, kik Cádizból kiszökének, ezen környülállásokat közlék velünk: Az ellenkező felek olyan állapotban vannak, hogy egymást rövid időn lekaszabolják. A' nyakas Constitu-tiók csupán csak a' Madriti Militziák. A' Cádixi Militziák csendességet kíván-
nak, és hogy ismét kereskedői foglalato-
ságaikhoz láthassanak. Közönségesen
csufolják ezek az Exaltadokat, a' kikkől
Tisztjeik állanak. A' Szan Martial egy-
házi - megye Commendánsa, a' szent kő
elébe gyűjté Batalionát, 's tudtokra adá,
hogy Szanti Petri erősségének vissza-
foglalására akar indulni. A' seregek meg-
tagadták az engedelmességet, 's haza-
takarodtak. Húsz hasonló feltámadások
szülék a' Sept. 27dikei történeteket, mel-
lyek között legnevezetesebb, hogy a' Cor-
tesi-gyűlés önként eloszlott. — Minek-
előtte ugyanis ez történt volna, Leon
szigetének fő Kormányzója azt jelenté a'
Corteseknek, hogy a' szigetet nem vé-
delmezheti; Fernando városa pedig (melly
a' szigeten fekszik) azt adá tudtokra, hogy
az ostromnak elkerülése végett, a' Fran-
cziákkal capitulálni akar. Ugyan ekkor
tájban nyilatkozatá-ki Valdes is, hogy a'
Flottilla elégtelen Cádiz' védelmére. Min-
denek megrémültenek. — A' Cortesek
titkos ülést tartottak, mellyben azon esz-
közökről tanakodtak, miként egyezhes-
senek-meg az Igazgatással, hogy azon
személyeket, kik magokat leginkább ve-
szedelmeztették, megmenthessék. Ezután
tüstént közönséges ülést tartottak, melly-
ben elvégeztetett, hogy a' Királyhoz Kö-
vetséget kell küldeni, melly Ő Felségét

arra kérje, méltóztalnék alkudozásokba
bocsátkozni a' francia Generalissal, olly
módon a' mint illendőnek tartja. A' Ki-
rály azt felelé, hogy semmitéle alkudo-
zásokba nem bocsátkozhatik. Erre má-
sik ülést tartának a' Cortesek, 's másod-
szor is Követséget küldöttek a' Király-
hoz. A' Király, előbbi felelete mellett
maradott. Harmadik ülés következett;
már ezen csupán öt Deputatusok valá-
nak jelen, a' többiek elrejtezek, vagy
itt-ott bujkáltak, hogy utat veszthesse-
nek. Ekkor csakhamar teljes erőben el-
következett az Anarchia, hanem semmi
kikapások nem történtek. Végre az öt
Deputatusok, a' Miniszterekkel együtt a'
Királyhoz mentek, 's egészen az Ő Fel-
sége kegyességére bízván magokat, ki-
nyilatkoztatak, hogy teljesen visszanyére
minden királyi hatalmát, 's kérék hogy
írna a' francia Armada Generalissimu-
sának. Írt is a' Király, 's ezen levéllel
ment Gróf Torres a' francia Fő Hadi-
szállásra. — Megjegyzésre méltó, hogy
Sept. 28d. reggel letevék Uniformisaikat
a' Madriti Militziák, 's más köntöst vet-
tek-fel, hogy reájok ne ismerjenek. —
Mi gátolta a' Király elútazását ezekután,
azt ekkoráig nem tudhatjuk. — Utanírás-
ban azt írja még az Etoile, hogy a' Ki-
rály szabadon bocsátatásának feltételei
olyanok valának, hogy azokat a' királyi
Herczeg bosszúsággal vetette-meg, 's
a' hozójoknak Gróf Alavának meghagyá,
hogy többször a' táborban ne merészelje
magát mutatni, hacsak Cádiz meghodo-
lásának hírével nem jön. Az ellenséges-
kedések e' szerint újra elkezdődnek, 's
mi örvendünk neki. A' mint mondják
azt kívánták a' Cádixi Hatalmasok, hogy
a' Királyt csak úgy eresztik-el, ha Leon
szigete, Cádiz városa, 's minden erős-
ségek, mellyek eddigelé a' Cortesek ke-
ze között vannak, még két hónapig ná-
lok maradjanak, és hogy mind ezen he-
) (*

lyek szabad egybekötésben legyenek Spanyol Országának többi részeivel. Sőt a' mi több annyira is vetemedtek, hogy a' Madriti Régenség' elosztatását kérték, mint a' melly a' Király' szabadságával meg nem férhet. — Mind ezek után következik a' Király' elmeneteléről szóló telegraphusi jelentést, mellyet közelebbi levelünkben közlöttünk.

A' Journal des Debats Oct. 5d. következő tábori jelentést közöl, mellyet Herczeg Hohenlohe, a' 3d. Armadatest Fő-vezére Burgosból Sept. 28dikáról küldött a' Hadi-Miniszterhez: „Vagyonszerencsém jelenteni Exclciádnak, hogy Szantonát tegnap reggel VII Ferdinand Király' nevében seregeim elfoglalák. Találánk ezen helyen: 1800 ember őrizetet, 150 ágyút, 10,000 darabnál több puskát, 1000 mázsa puskaport 6000 kész ágyütöltést és 613,000 Gyalogságnak való töltést.“

Ugyancsak ez az Ujság közöl még némelly régibb tudósításokat Puerto de Szanta Mariából Sept. 25dikéről, mellyek az utóbbi Cádixi történetekre nézve néminémű világosításul szolgálhatnak, 's ezek im a' következők: „Tegnap a' Madriti Militziák és a' Szan Martial Regiment, Szanti-Petri erősségének visszafoglalása végett elindulának. Út közben azonban a' nevezett Regiment felázadott, mellyért is azt a' Madriti Militziák fegyvereikből kivetkezteték és megtizedelék, 's így a' Regimentből 90 legényt agyon lőttek. Ebből láthatni mint gondolkoznak a' Cádixban lévő Línea-seregek. Minden nap érkeznek tőlök szökevények hozzánk. — Ma reggel haditanácsot tartott Ő kir. Herczega a' Major-Generálissal, Contra-Admiralis Duperrével, Gen. Lieut. Bourdesoulttal és Gen. Bourmonttal, 's ezen utóbbi délutáni 4 órakor Rotába ment. 34 ágyút

szegezünk a' Caracca ellen, és reméljük hogy azt 24 óra alatt elfoglalhatják; ekkor az egész Szan Pedro menetelén uralkodni fogunk, 's ennek következése leszen Leon szigetének elfoglalása. — Öt Compánia Pattantyúsokat várunk a' tengeren Franczia Országból, 's ezek majd még nagyobb fordulást adnak a' hadimunkálódásoknak. — Gen. Ambrugear, egy osztály királyi Gárdával Szan Lucárban fekszik, 's várja a' kikötésre való jeladást.

A' Gazette de France czimű Ujság így ír Oct. 5d. Axból (a' spanyol határszélről) Sept 29dikéről: „A' Cordovából a' Sev de Urgel alatt lévő táborba indított ostromló-agyúk már megérkeztek Coll de Portba, 's a' napokban rendelt helyeken lesznek. A' la Serra del Corp Batteriája már dolgozik, 's más három Batteriák minden órán elkészülnek. Tízannyi időt és munkát kívánnak a' készületek, mint a' mennyibe az ostrom fog kerülni. Azt mondják, hogy a' Báró d'Eroles osztálya, a' Barcelonát ostromló sereg' segítségére indult. Annak a' híre, hogy Marsal Lauriston 12,000 emberrel megy Cataloniába, igen megrémítette az ottani pártosokat. A' 45d Regiment' 2d. Bataliona ma reggel ment-el innen a' Seói ostromló-sereghez. Gen. Crossard a' Batalion' indulása előtt következő napi-parancsolatot bocsátott-közre: „Katonák! Nem ereszthetlek-el benneteket a' nélkül hogy elmeneteleken való fájdalomamat, elöttetek ki ne jelenteném. Azon buzgóságtok, mellyel az ellenségnek mindenkor ellene állottatok, valamikor csak az határ-széleinket fenyegeté, mindég záloga vala győzedelmeknek. De mint-hogy a' sors így akarja, menjetek Isten' hírével, hogy egy szerencsésebb Generális' vezérlése alatt arathassátok azon bostyánt, mellyet vitézségtek nekem ígért.

Emlékezzetek meg rólam, 's én mindenkor azt fogom képzelni, mintha részese volnék dicsőségteknek."

Gen. Doucremont, Pamplonai Kormányzóvá neveztetett.

A' Memorial-Bordelais nevű Ujság, Sept. 25d. azt akarja következtetni a' Restauradornak egyik cikkelyéből, hogy a' Corunnai volt Commendans Mendez Vigo azért vitetett volna Franciaországba, mivel azzal terheltetik, hogy a' Sz. Antal várába csukatott 51 Royalistákon elkövetett kegyetlenségeknek ő vala az oka.

Pápa Státusai.

Az Anyaszentegyház új Fejének választásáról, ezeket közlik Oct. elsőjén a' Római tudósítások: „Csupán 40 napja mult még el VII. Pius Pápa halálának, 's 27 napja annak, hogy a' Cardinális Urak a' Conclavéba zárkoztak, a' midőn Sept. 28d. délelőtt, a' szent Léleknek különös munkálódása által, az új választára kívántató voksok megegyezének. A' Quirinális palotabeli Paulinus Kápolnában egybegyülekezett Cardinálisok, minekutána buzgó fohászkodásokkal kérték volna a' sz. Léleknek segedelmét, voksoláshoz kezdettek, 's megvizsgáltván szokott szoros szertartással a' czédulák, belőlök, Spoletoi Hannibal della Genga Cardinálisnak törvényes választása kitetszett. Született az új Pápa Gengában, familiájának egyik jószágán 1760. Aug. 2dikán, 's ezelőtt a' Liberianusi fő templomnak Fő-Papja és Római Generalis Vicarius volt, 's a' megboldogult VII Pius 1816. Mártz. 8d. Papi Cardinálisnak tette Trasteverei Sz. Mária titulus alatt. Megkérkezvén az újonnan választattat azonnal a' sz. Collegium' Decanusa Cardinális della Somaglia Julius az iránt, hogy az Anyaszentegyházbeli legfőbb méltóságot akarja e elfogad-

ni, az, az Isten akaratjában megnyugodott, a' méltóságot elfogadta, 's XII Leónak nevezé-el magát. Erre a' jelenlévő Czeremóniás-Praefectus Zuché Úr, elolvása fenszóval a' jegyző-könyv' formuláját, 's mint az apostoli Széknek Notáriusa, a' méltóság' elfogadását írásba foglalta, tanúk lévén Perugini Úr Porfirioi Püspök és Sekrestyés; Mazio Úr a' sz. Collegium Titoknok, és a' Pápa' két Czeremóniás-Mestere Fornici és Lazzarini. E' meglévén, Fabricio Ruffo és Ercole Consalvi fő Decanusok közikbe vették az új Pápát, 's az oltár elébe vezették 's rövid imádság után onnan a' Sekrestyébe kísérek, hol az, egy e' végre rendelt székben ülést fogott, 's Camara Adjutánsai és Conclavista-társai, a' Czeremóniás-Mester' segítségével, Cardinális köntöséből kivetkeztették, 's pápai öltözetet adának reája, u. m.: harizsnyát, arany keresztel hímezett papucsot, fehér selyem alsó köntöst, Choralis inget, selyem kabátocskát, stólat és főrevalót. Ekkor a' vivő-szék az oltár lépcsőjére tétett, 's Ő Szentsége az oltár elébe vitetett, szolgálván mellette a' nevezett Cardinális-Diaconusok; itten az említett székre lebocsátkozván, a' Cardinális Uraknak, kézcsókolásból és kétszeri megölelésből álló első Adoratiójokat elfogadta, mellyre ők szolgálatjoknak ideje szerint járulának. Ezután Cardinális Pacca, a' Római Anyaszentegyház Kamarássa, minekutána Adoratióját megtette volna az új Pápának, a' halász-gyűrűt annak az újára vonta, mellyet Ő Szentsége Zuché Úrnak adott olly végből, hogy metszetné bele abba a' fel vett XII Leo nevet. Az Adoratio közben Cardinális Fabricio Ruffo, első Decanus, minekutána maga is megtette volna előléptetésének rangjához képest az Adoratiót, arra való engedelmet kért Ő Szentségétől, hogy a' Pápaságra való dicsőséges választatását ki-

hirdethesse, 's azt megnyervén, egy Czeremóniás-Mesternek kíséretével, ki a' Pápa keresztjét vitte, a' Quirinális piacra nyíló kapu felett lévő helyre ment, 's feltévén ottan Cardinális süvegét, az új Pápa választatását következőleg hirdeté-ki: „Annuncio Vobis gaudium magnum: Papam habemus Eminentissimum ac Reverendissimum Dominum Annibalem Tituli Sanctae Mariae Transtiberim, Presbyterum S. R. E. Cardinalem Della Genga, qui sibi nomen imposuit Leo XII. A' hír tüstént elterjedvén az egész városban, csakhamar tele lett a' Quirinális nagy piac mindenféle rangú Nemesekkel és számtalan néppel, kik a' Kristus új Helytartójának való öröm-kiáltásokkal, annyira eltöltötték a' levegőt, hogy a' St. Angelóról és a' Svajczer-Strázsáról dörgő ágyúkat 's a' Római harangokat alig lehetett hallani. Délután személyesen meghívta a' Pápa Czeremóniás-Praefectusa a' Cardinális Urakat, 's 46-an jelenének ezek meg 3 óra után a' Vatican palotájában, 's a' Sixtus Kápolnájába béléptekkel, feltevék főköötőiket, és rangjok szerint helyet fogtak. Ő Szentsége félig közönséges menetellel jöve a' Vatican palotába, mellette ülvén a' kocsiban Della Somaglia Decanus, 's Pacca Al-Decanus és Kamarás Cardinálisok, 's felvévén a' Sixtus Kápolnájában pápai köntösét, a' Kápolnába bement, 's a' rövid imádság után az oltárhoz járult, 's az asztalnak közepén ülvén, elfogadta a' második Adoratiót, melly a' Pluviale széle alatt kéz- és láb-csókolásból 's a' szokott megölelésből állott. Ezen második Adoratio után, Bosondi Úr a' sz. Rota Adjutánsa, a' keresztel az oltár elébe állott, a' melly kereszt előtt számos Énekesek éneklék az „Ecce Sacerdos magnus“, 's azzal, a' Constatinus grádicsán által, a' Vatican temploma felé elindult; követték a' Cardinális Urak, utánok a' Római nép' Con-

servátorai, ezekután Bernetti Úr, a' Római Kormányzó, ki után ment Herczeg Altieri Római Senátor, utánok a' felyebb nevezett Cardinális fő Decánusok. Végül jött Ő Szentsége a' vivő-széken, körül vétetve a' Nemes Gardáktól, azoknak Kapitányaiktól, Gen. Lieut. Bracitól a' Línea-seregek' fő Generálisától, és a' Svajczer-Gardáktól. A' menetelt bérekeszték végre a' Camara-Auditorok, a' sz. Apostolok' Kincstár- és Udvar-Mesterei, a' Patriarchák, az Érsekek 's pápai Széknél szolgáló Püspökök és az apostoli Protonotáriusok. — Megérkezvén ezen pompával a' Vatican templomába, Ő Szentsége a' szentséges Sacramentom oltárához járult, hol leszállván a' vivőszékről, térden állva mondott egy rövid imádságot, 's midőn ezután az egész pompás-menetel a' keresztel 's a' szent Collegiummal együtt a' pápai oltárhoz érkezett volna, Ő Szentsége felállott, 's elvévén az első Diaconus' kezéből az Infulát, ismét a' vivő-széken vitetett. Eljutván a' Presbyteriumba, befedett fővel végezé ottan imádságát, 's azzal fellépett az oltárra, és a' közepén egy veres párnan helyet foglalt. Erre csakhamar elkezdte a' Cardinális Decánus az Abrosius dicséretét, mellyet a' Pápa Énekesei folytattak. Az éneklés alatt, a' harmadik és közönséges Adoratiót fogadale Ő Szentsége a' Cardinális Uraktól, kik az e' végre rendeltetett székekben a' szokott rend szerint helyet fogának. Az Adoratio és a' dicséret után, elénekelte a' Cardinalis-Decanus az új Pápáról szólló versecskéket és imádságot. A' Pápa ekkor az oltárról annak lépcsőjire hágott-le, 's a' bevett szokás szerint első óhajtott apostoli áldását adá a' számos népre, mellyel a' nagy templom tele volt. Az örvendező gyülekezet, számos időkig való szerencsét és dicsőséget kívánt egyházi és világi új Igazgatójának. Végződven

ezen ceremónia, levetette a' pápai ruházatot Ő Szentsége, 's gyalog ment a' Sekrestyébe, mellynek grádicsainál, kísértetve della Somaglia és Pacca Cardinalis Urak által, ismét kocsira ült, 's az előbbeni fél közönséges pompával, mellyhez járultak most égő fáklyákkal 12 lovászok, a' népnek közönséges örömkialtásai, 's szüntelen való ágyúzás közben, Residentziájába a' Quirinalis palotába visszament. Az ezután következett három napokon az itteni Herczegek, a' Római és idegen Nemesek mentek kézcsókolásra és szerencsértetés végett Ő Szentségéhez; kik mindnyájan kegyelmesen fogadtattak, 's áldással bocsáttattak el. Estvéuként a' diplomaticai testeknek, a' Herczegeknek 's a' Római és idegen Nemeseknek palotájik, valamint a' polgár-házak is, ki valának világosítva.

A' Diario di Roma nevezetű Ujságnak Oct. 4dikei Számja szerint XII Leo Ő Szentsége Cardinalis della Somagliát Státus-Miniszterré, 's Cardinalis Severolit Pro-Datariussá nevezte; Cardinalis Galeffit pedig a' Kérelem-levelek' Secretáriusi hivatalában megerősítette.

Vasárnap, Oct. 5d. leszen az új Pápnak koronáztatása.

B é c s.

Czernoviczi tudósításoknál fogva, Orosz Császár Ő Felsége, f. h. 11d. akará odahagyni ezen várost; felséges Monarchánk pedig, ugyancsak f. h. 13dik. szándékozik vissza Lembergen keresztül, hova más nap fog megérkezni.

Mivel az Orosz Monarcha kevesebb ideig mulatott, minthogy a' császári Ausztriai Házi-Udvari- és Státus-Cancellarius Herczeg Metternich, felgyógyulhatván betegségéből, melly miatt Lembergen maradott, Ő Felségét még Czernoviczban találhatta volna, azért is Ő Felsé-

ge meghagyta Státus Miniszterének Grót Nesselrodénak, hogy minekutána maga Ő Felsége elmenne Czernoviczból, Herczeg Metternichet látogatná-meg.

Oct. 16d. a' Státus-papirósainak közép-árrok:

Státus Kötelező levele 5 pCtmal Conv. P. 82 1/16; Ugyan az 2 1/2 pCtmal; Sorsvonásos Költsön 1820-ról C. P.; 122 1/8 Ugyan az 1821-ről 100f. C. P. 102 1/8 Bizonyítás 1821d. Költsönről. 100 ftért C. P. — Bécs Városi Bankó Obligatiók 2 1/2 pCtmal 39 1/4; 100 for. C. P. 249 7/8 for. V. Czban. 1 Bank-Actia 919 3/4 for. C. P. Holl. Arany 11 f. 41 xr.

A Gabona négy fő nemeinek árrok általjában Oct. 6. — 11d.

(Mérőjét garasra számlálva V. Czban.)

	Buza.	Rozs.	Árpa.	Zab.
Bécsben Oct. 7.	123	84	60	50
— Oct. 11d.	131	83	57	49
Stockerauban Oct. 6.	103	85	51	34
Fischamenden Oct. 7. Oct. 9d.	100	70	42	39
Nagy Enzensdorfon Oct. 8.	115	82	45	32

Magyar Ország.

Ő Cs. K. Felsége Fő Tiszt. Bogdányi Károly Urat, a' Beszterczei Ns. Káptalan' Kanonokját, a' T. Ns. Veszprémi Káptalan Kanonokjává méltóztatott kinevezni.

A' T. Ns. Esztergomi Érseki Káptalanban ezen előbbre-lépések történtek: Mélt. Benyovszky János Suffr. Püspök, Nagy Prépostá; Mélt. Ürményi Péter Suffr. Püspök, Lectorrá; Fő Tiszt. Prikkel János Custóssá; Fő Tiszt. Talabér Boldizsár Cathed. Archi-Diaco-nussá és Sz. Györgyi Prépostá; Mélt. Kollár István Püspök, és kir. Helytartó Tanácsos, Sz. István Prépostjává nevezettek Ő Cs. K. Felsége által.

Elegyes Dolgok.

Két ifjú Magnásaink, Gróf Eszterházy László Számfelett való Udvari Secretarius és Gróf Kornis Mihály Számfelett való Udvari Concipista, mind ketten a' felséges Erdélyi Cancellariánál, Olasz Országi és Nápolyi szép útjokban, Ferenczynket is meglátogatók, 's tőle a' Kurir írójának következő levelet hoztak:

Rómában, Júl. 14d. 1823.

Minden anyák közt legjobb anya a' Haza, kevés fáradságért is nagy jutalmakat ad, mellynek bizonyági, néhány Magyar Hazából kapott leveleim, különösen Debreczenből, azon Versekkel együtt, mellyek a' Csokonai Vitéz Mihály melyképe dicséretére íródtak, ezeket halmozza az Úrtól küldött Magyar Kurir és azon szótiszteletek, mellyek felől engemet Mélt. Gróf Kornis egészen elhíttetett; és midőn én ezeket össze hányom vetem, vissza gondolván néhány mezei munkámra, lehetetlen hogy öröm-könnyekre ne fakadjak: de még is, — — megelegedést nem talál az én szívem, olly meszsze lévén még fő célomtól, de — reménlem megérkezek. Nem látván már semmit is előttem, a' melly engem Rómában tovább fenn tartson, a' jövő tavaszon útnak indulok. A' Pápától vég bútsúmat vettem, az ezen alkalmatosságra expresse metzsett Medagliámat bényújtottam, a' mellyre Ő is két más Medagliával megajándékozott: örvendek hogy Hazámnak ezen művészi Cserevásárlást is Rómában megtehettem, reménlem hogy valaha reánk emlékeznek hogy köztök voltunk.

Éljen szerencsésen az Úr az viszont látásig. Tisztelem a' Magyar Literátorokat, azok közt Márton József Profes-

sor Urat, a' kivel már Bécsben volt szerencsém esmeretségben lenni.

Ferenczy István, a' Művész.

A' Tudom. Gyűjtemény idei folytatja IXd. Kötetének 121d. lapján így ír Sebestyén Gábor Úr:

Minden lelkes Magyar, ki Nemzeti nyelvét, mint dicsőségét szívében viseli, öröm részvétellel tapasztalhatja, hogy miolta a' Magyar Katonáság Olaszországban tartózkodik, több honni jelesebb Költőink' munkáival ismerkedtek-meg az Olaszok. Éljenek az ilyen Magyarok! kiket idegen éghajlat alatt is, Hazájok' édes szeretete lelkesít. Éljenek a' Tisztikarnak az illy nemes Tagjai! kik a' Mars zászlója alatt vitézkedvén, Pallásnak is tömjéneznek, 's Nemzeti Literaturájok' becsét a' Külföldön is emelik. — Tanárky Antal, Ns. Colloredo Regementjebeli Hadnagy Úrnak, az 1822d. eszt. Tud. Gyűjt. IVd. Kötetében közlött levele szerint Kisfaludy Sándor Úr munkáinak nagy része olasz nyelvre már lefordítottatott, és ott a' Himfy Szerelmeiből az 53d. Dalt példaképen láthatni is. Folyó 1823d. esztben pedig, Pápai születés Stöck Ferencz Palatinális Huszár Regementbeli Kapitány Úr' tolmácsolása után, Tábla-Biró Döbrentei Gábor Úrnak az 1822d. Aurorában lévő Havas Violáját, egy Alexandriai Olasz Költő, nemzeti nyelvére általtévén, tüstént ki is nyomtattatta: „La Viola dell' Alpi“ cím alatt. A' fordítás szabadon és valamivel bővebben 's más vers-nemben vagyon téve mint az eredeti. Szolgáljon ezen megtiszteltetés mind a' tudós Szerzőnek mind más honni Költőinknek ösztönül. Lelkesítse őket a' Magyarok Istene, hogy Nemzetünk' dicsőségére több több eredeti fényt ragyogtathassanak.

